

sporede man ikke meget i dette Tings Forhandlinger, at der bag ved Debatten om Finansloven, laa nogen særlig stor Interesse for de underordnede Funktionærer, for dem, som vare uheldigst stillede. Naar man den Gang talte om Lønninger, var det andre Klasser af Samfundet, der drejede sig om. Efterhaanden som det er lykkedes Arbejderne at arbejde sig op til at indtage en Position som Parti og til at faa deres Repræsentanter her ind paa Rigsdagen, er det imidlertid lykkedes at faa Diskussionen om disse Medborgeres økonomiske Stilling frem i Diskussionen saa vel her i Salen som uden for den. Baaede ved Finanslovens 1ste og 2den Behandling og ved Behandlingen af forskellige Lovforslag, som berørte Statsarbejderne, have vi søgt at henlede Opmærksomheden paa disse Funktionærers uheldige Stilling, paa den tarvelige Løn, de erholde for deres anstrengende og ansvarfulde Arbejde. Vrede Medlemmer ville ogsaa erindre, at dette ikke har været aldeles forgæves og nu, efter denne Finanslovsbehandling, vil det sikkert særligt erkendes, at det paa ingen Maade har været forgæves, at vi have begyndt paa dette Arbejde. Jeg kan saaledes pege paa, at det paa Grund af den store Sympati og Belvilje fra det høje Tings Side og Imødekommen fra den højtærede Ministers Side er lykkedes for nogen Tid tilbage at staae en bestemt Klasse af Statsbanearbejdere forbedrede Lønningstilkaar og den Fridag, som Administrationen havde berøvet dem. Det var Begyndelsen, det var det Resultat, som først viste sig af disse Bestræbelser for at faa Diskussionen ind paa dette Omraade, det var det første Resultat, som denne Diskussion satte. Men det var jo kun enkelte Røster, som havde hævet sig fortrinnsvis til Fordel for disse Medborgere og deres Interesser, og det var tillige Røster, som ikke altid bleve saa overordentlig vel hørte eller imødefkomne fra Ministerbordet. Men nu har den højtærede Minister for offentlige Arbejder i ganske saa Ord selv illustreret Situationen, saaledes som den er nu, nemlig da han omtalte dette Forhold forleden Dag. Da han berørte dette Spørgsmaal, sagde han nemlig: „Der er ogsaa et andet Spørgsmaal for Jernbanearbejdernes Vedkommende, der har tiltrukket sig Opmærksomhed hos de forskellige Talere. Allerede det ærede Medlem fra Ringløbing nævnte et Andragende“ o. s. v. Naar nu den højtærede Minister for offentlige Arbejder siger dette: Allerede det ærede Medlem for Ringløbing Amt's 1ste Valgkreds omtalte dette Forhold, hvad betyder saa dette? Det

betyder, at den højtærede Minister erkender, at efter at vi nu i en Del Aar have været enkelte Medlemmer, som have frembaaret disse Forhold, ere vi nu naaede dertil, at det ærede Medlem for Ringløbing Amt's 1ste Valgkreds gør dette Spørgsmaal til Genstand for Omtale i den første Tale, han holder ved 1ste Behandling af Finanslovsforslaget, og at han finder Anledning til at fremdrage og pege paa dette Spørgsmaal, medens han staaer som Flerallets Ordfører her i denne Sal. Saa vidt ere vi altsaa naaede paa dette Omraade. Efter at dette Forhold i en Aarrække kun er draget frem af enkelte, ere vi naaede dertil, at Flerallets Ordfører staaer som Ordfører for de Krav, som her ere rejste. Det glæder mig, at den højtærede Minister har illustreret og, som jeg haaber, erkendt dette, og det er mit Haab, at den Virkning, som dette vil gøre paa den højtærede Minister, maa være den, at han vil føle sig beføjet til i endnu højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, at imødekomme disse Krav i Kraft af den Grundføtning, at Flerallet dog maaske har mere Ret til at stille Krav end enkelte Medlemmer. Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Minister havde været til Stede, da jeg paa Grund af hans Udtalelser om dette Andragende, som er indbragt af disse Arbejdere, ogsaa gerne vilde henvende et Par Ord til ham, fordi jeg tidligere har haft Vælsighed til at berøre disse Funktionærers Forhold og netop under Omtalen af dette Forhold havde en lille Kontrovers med den højtærede Minister, som imidlertid endte i al Fredsommelighed og med Erkendelse fra hans Side af, at jeg havde Ret. Det var nemlig saaledes, at den højtærede Minister i sin Tid paastod, at det ikke var rigtigt, hvad jeg havde sagt, at disse Arbejdere vare gaaede den Vej, som den højtærede Minister mente var den rigtige for dem at gaa, nemlig at henvende sig til deres nærmeste overordnede med Kravet om Lønningsforbedring og ikke straks at henvende sig her i Tinget, da han som Minister umulig kunde sidde her og have Rede paa, hvorledes Forholdene vare i de forskellige Administrationsgrene, som forterede under hans Ministerium, men til en vis Grad maatte stole paa sine Embedsmænd og kræve, at Arbejderne henvendte sig til dem, idet Arbejderne derved sørgede for, at Ministeren fik sin Indberetning om Forholdene gennem sine Embedsmænd. Jeg hvarede den Gang ikke straks den højtærede Minister, fordi jeg ikke havde de nødvendige Dokumenter ved Haanden, saaledes at jeg kunde lægge dem paa Bordet og sige: Her er Beviserne for, at jeg har Ret i, at de vedkommende Arbejdere have